

[Alfred Bøgh.]

igennem skatterne hindrer borgerne i at få opfyldt.

Jeg tror imidlertid ikke, at vi så let kommer uden om besparelser på statsbudgettet; jeg tror tværtimod, at besparelser på statsbudgettet og en stærk tilbageholdenhed i forøgelsen af det offentlige udgifter er ganske afgørende led i en økonomisk helhedspolitik.

Det er vel først og sidst den økonomiske udvikling, og specielt indkomstudviklingen i det sidste års tid, der er baggrunden for regeringens forslag. Og når jeg har efterlyst en samlet vurdering fra regeringens side, så er det også, fordi denne indkomstudvikling vil få virkninger, som rækker ind i det kommende finansår.

De højere indkomster i 1961 vil som bekendt danne grundlag for beskatningen i det kommende skatteår. Dette vil sammen med den automatiske stigning i forbrugsafgifternes provenu, som vi må forvente også vil gøre sig gældende i det kommende år, indebære ganske betragtelige skatteforhøjelser. Føjer vi hertil regeringens forslag om afgiftsforhøjelser på 300 mill. kr. — og her må vi jo ikke glemme, at i det kommende år vil de få tid til at virke med fuld styrke — så tager man næppe fejl, når man regner med, at skatterne i det kommende år vil stige med omkring 1 milliard kr. eller mere. Denne meget voldsomme skattestigning har naturligvis sit udspring i dette års indkomst- og forbrugsudvikling.

Der findes imidlertid ikke — hverken i den statsfinansielle eller i den samfundsøkonomiske udvikling — noget, som efter vor opfattelse kan gøre en skattestigning af et sådant omfang berettiget i det kommende år, medmindre da regeringens økonomiske politik skulle slå fejl i en grad, som end ikke vi har rimelig grund til at antage — eller regeringen skulle have ganske ekstraordinære forøgelse af det offentlige udgifter i tankerne. Ja, jeg spørger bare. De foreslåede afgiftsforhøjelser kan derfor efter venstres opfattelse kun tjene stabiliserende formål, såfremt de i forbindelse med besparelser på statens udgifter danner grundlag for en begyndende reform af den direkte beskatning. Vi tror, at dette er nødvendigt, ikke alene af hensyn til de foreslåede afgifters psykologiske virkninger,

men også for at øge befolkningens arbejdslyst, initiativ og risikovillighed i den tid, som står for. Det er jo, når alt kommer til alt, disse egenskaber, som langt mere end manipulationer med denne eller hin afgiftslov tæller, når fremtidens vilkår skal afgøres.

Som de første skridt i en sådan reform af indkomstbeskatningen vil mit parti pege på en videreførelse af proportionalbeskatningen. Det er herigennem ikke alene muligt at mindske de urimelige følger af sambeskatningen ganske væsentligt og tilnærme vort skattesystem til delingsprincippet, men det vil også for store dele af befolkningen betyde, at det bedre vil kunne betale sig igennem en ekstra indsats at skabe mere og tjene mere. En rimelig ajourføring af det skattefrie grundbeløb og af børnefradragene i skatten trænger sig også på under hensyn til de foreslåede afgiftsforhøjelser og prisudviklingen i det hele taget.

Vi mener, at disse ændringer allerede i sig selv vil bidrage til en styrkelse af borgernes opsparevillje og -muligheder, men vi lægger vægt på, at der også herudover skabes skattemæssigt bedre vilkår for den private opsparevillje, og at disse spørgsmål får en fremtrædende placering i overvejelserne også af den aktuelle økonomiske politik.

I denne forbindelse må vi selvfølgelig også nævne formue- og ejendomsbeskatningen, men jeg har ved denne første behandling alene søgt i korte træk at redegøre for nogle af de veje, som venstre i den aktuelle økonomiske situation vil pege på, og den baggrund, hvorpå vi går til den videre behandling af regeringens afgiftsforslag her i det høje ting og i det forestående udvalgsarbejde.

Weikop: Det ærede medlem hr. Peter Nielsen trak unægtelig en galophest frem, der øjensynlig skal løbe 300 mill. kr. ind, som det ærede medlem betragter som en bagatel. Det ærede medlem sagde også, at her var jo ikke tale om stærke eller alvorlige indgreb. Jeg synes, at det ærede medlems tale var ganske uden jordforbindelse. Jeg tror ikke, nogen i det høje ting vil modsige mig, når jeg siger, at tingets medlemmer mere end andre skulle forstå den jævne borgers indstilling over for dagens